

ภายใน ๓๐ วัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุงมีรายได้รวมทั้งสิ้น ๑๓๖,๒๗๐,๕๒๑.๕๑ บาท จึงมีผลให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายใน ๓๐ วัน ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี ตามลำดับ ผู้คัดค้านได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่ง ต่อผู้ร้องแล้ว แต่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีต่อผู้ร้องภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ร้องมีหนังสือแจ้ง และเตือนไปแล้ว แต่ผู้คัดค้านเพิกเฉย ต่อมาผู้คัดค้านได้ให้การต่อผู้ร้องว่า เหตุที่ผู้คัดค้าน ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเนื่องจากในระหว่างนั้นมีปัญหาทางการเมือง และผู้คัดค้านถูกผู้อื่นฟ้องร้องจนต้องหลบหนี ไปอยู่ต่างจังหวัด หลังจากนั้นผู้คัดค้าน ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กับห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือ ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ ประกอบประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ กับลงโทษผู้คัดค้านตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๕

ผู้คัดค้านให้การรับสารภาพ

องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง มีรายได้ในปีงบประมาณ ๒๕๔๔ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้เป็น

LIRT

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๕) มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเกณฑ์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุงเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้องแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ผู้คัดค้านพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีต่อผู้ร้องหรือไม่ เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นพร้อมเอกสารประกอบรวม ๓ ครั้ง กล่าวคือ ครั้งแรกต้องยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ครั้งที่ ๒ ต้องยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง และครั้งที่ ๓ ต้องยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุงจัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ร้องประกาศกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้คัดค้านในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม โดยเมื่อผู้คัดค้านพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุงเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ผู้คัดค้านต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบครั้งที่ ๒ ภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๗ และครั้งที่ ๓ ภายในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามลำดับ การที่ผู้คัดค้านยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบที่ต้องยื่นทั้งสองครั้งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น ปราบฎจากสำเนาเอกสารหมายเลข ๕ ถึง ๑๔ ทำยคำร้องของผู้ร้องต่อไปด้วยว่า เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้านชี้แจงเหตุผลของการไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้ผู้ร้องทราบถึง ๕ ครั้ง โดยส่งหนังสือไปยังที่อยู่ของผู้คัดค้านและมีผู้รับไว้แทน ซึ่งผู้คัดค้านไม่ให้การปฏิเสธในข้อนี้ แต่ผู้คัดค้านหาได้ดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องทราบแต่อย่างใด จนกระทั่งวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ ผู้ร้องได้มีคำสั่งเรียกให้ผู้คัดค้านไปให้การต่อเจ้าพนักงานของผู้ร้อง ผู้คัดค้านจึงไปให้การเมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐ ซึ่งล่วงเลยจากกำหนดเวลาที่ผู้คัดค้านต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถึงกว่า ๒ ปี เป็นพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าผู้คัดค้านไม่ได้ใส่ใจที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยเสียงเอกฉันท์ว่าผู้คัดค้านจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๓ กำหนดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๕ ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บทบัญญัติมาตรา ๒๕๕ และมาตรา ๒๖๐ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวก็บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ โดยมีหลักเกณฑ์วิธีการ และกำหนดระยะเวลาในการยื่นเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ดังนั้นการกระทำของผู้คัดค้านจึงถือเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ด้วย เป็นผลให้ผู้คัดค้านเป็นผู้ต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง

จึงวินิจฉัยว่า นายประกาศิต ไหมอ่อน ผู้คัดค้าน จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๕ ให้ลงโทษจำคุก ๒ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้คัดค้านได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี หากผู้คัดค้านไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ กับห้ามมิให้ผู้คัดค้านดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง

หม่อมหลวงฤทธิเทพ เทวกุล

นายเกษม วีรวงศ์

นายศิริชัย จิระบุญศรี

นายสถิตย์ ทาวุฒิ

นายไพโรจน์ วายุภาพ

นายพีรพล พิษวัฒน์

นายปัญญารัตน์ วิระยะวานิช

นายมานัส เหลืองประเสริฐ

นายฐานันท์ วรรณโกวิท